

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/221/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515201147
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8515201147.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: O. H., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, pr. zast. JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa proti žalovaným: 1/ P. H., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX a 2/ P. P. H., nar. X.XX.XXXX, bytom F. XX, obaja pr. zast. JUDr. Vladimírom Dlugolinským, advokát so sídlom Levočská 1, Stará Ľubovňa v konaní o zaplatenie 724,50 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd žalovanému v 1. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalovanému v 2. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 724,50 eur s prísl. ako náhradu škody spôsobenej na jeho zdraví pri incidente dňa 29.7.2013. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.7.2013, keď bol otvoriť skleník, videl, ako na druhú stranu potoka Q. prišli žalovaní s motorovým vozidlom s vozíkom, začali cúvať k hranici jeho pozemku, ktorý užíva a začali na neho vyhadzovať kamene. Žalobca prešiel na druhú stranu potoka a povedal im, aby to nerobili. Vtedy žalovaný v 1. rade začal po ňom hádzať kamene. Keď bol vo vzdialenosti asi 2 metrov, od príviesného vozíka, žalovaný v 2. rade priskočil k nemu a chytil ho rukami okolo krku, v dôsledku čoho stratil rovnováhu a obaja spadli na zem. Potom k nim prišiel žalovaný v 1. rade a obaja žalovaní ho začali biť päšťami do tváre a nosa. Žalobca sa začal brániť a oháňal sa tyčou, ktorú mal v ruke a ktorou sa podopieral pri chôdzi, keďže mal operovaný kĺb. Pri tomto zrejme zasiahol žalovaných. Za toto svoje konanie tým, že udrel žalovaných tyčou, bol riešený v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/7/2014 a škodu, ktorú žalovaným spôsobil z titulu bolestného, im nahradil. V dôsledku napadnutia žalovanými, ktorí celý konflikt vyvolali, utrpel zranenia a v ten istý deň navštívil lekára na pohotovosti, kde bol ošetrený. Následne bol ošetrený aj zubnou lekárskou MUDr. Juditou Zamiškovou, ďalej bol poslaný na röntgenové vyšetrenie a dňa 31.7.2013 bol ošetrený na Oddelení ORL a chirurgie hlavy a krku vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou v Prešove. V dôsledku napadnutia žalovanými utrpel kontúziu nosa s krvácaním nosa, vyrazenie jedného zuba a zlomenie 3 zubov. Na základe posudku o bolestnom vypracovanom MUDr. Annou Ondrejovou boli jeho zranenia ohodnotené na 45 bodov. Je nepochybné, že dňa 29.7.2013 došlo k vzájomnému incidentu medzi stranami sporu, ktorý každá zo strán popisuje rozdielne, pričom je zrejme, že žalovaní ako otec a syn si vzájomne potvrdzujú ich verziu. Na druhej strane je však nepochybné preukázané, že žalobca utrpel zranenia v uvedený deň, čo preukazujú lekárske správy. Keďže žalovaní na výzvu

žalobcu odmietli uhradiť mu spôsobenú škodu na zdraví, žiadal žalobe vyhovieť. K výške žalovanej sumy dospel vynásobením počtu bodov (45) a hodnoty 1 bodu vo výške 16,10 eur.

2. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe výmenný list - poukaz od MUDr. Juraja Lapšanského zo dňa 29.7.2013, lekársku správu a rukou písanú správu od MUDr. Judity Zamiškovej zo dňa 29.7.2013, lekársku správu MUDr. Anny Ondrejovej zo dňa 5.8.2013, výmenný list - poukaz od MUDr. Anny Ondrejovej zo dňa 30.7.2013, lekársku správu - nález z Fakultnej nemocnice s poliklinikou J.A. Reimana v Prešove zo dňa 31.7.2013, lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia od MUDr. Anny Ondrejovej, predžalobnú upomienku zo dňa 15.7.2014 a odpoveď na predžalobnú upomienku zo dňa 24.7.2014.

3. Žalovaní so žalobou nesúhlasili a žiadali ju zamietnuť. Poukázali na spis Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/7/2014, v ktorom žalobca uznal vinu a vyhlásil, že spáchal skutok, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania a to tým, že žalobca sa dňa 29.7.2013 na parcele č. 566 vedľa rodinného domu č. XX vyhrážal kovovou tyčou o dĺžke 65 cm zabitím obom žalovaným, následne uvedenou tyčou udrel žalovaného v 1. rade dvakrát do oblasti hrudníka vľavo a jedenkrát do oblasti ramena vľavo a žalovaného v 2. rade raz do pravého predlaktia, čím im spôsobil ľahké zranenia s dobou liečenia 7 dní, čo u žalovaných vzbudilo dôvodnú obavu, že vyhrážky uskutoční. Popis incidentu žalobcom sa teda úplne líši od skutku, ako bol popísaný v trestnom konaní, v ktorom sa žalobca ku skutku priznal, uznal vinu a strany uzavreli zmier. Incident dňa 29.7.2013 bol teda vyprovokovaný žalobcom. Poukázali ďalej na podmienky vzniku zodpovednosti za škodu, pričom podľa ich názoru chýba hneď prvá podmienka, a to protiprávnosť konania žalovaných, keďže konali v nutnej obrane pri odvracaní útoku zo strany žalobcu. Nutnú obranu vzhľadom na okolnosti prípadu nepovažovali za neprimeranú, keďže žalobca pri útoku použil kovovú tyč. Za tohto stavu nie sú splnené ani ďalšie podmienky na vznik zodpovednosti za škodu. Namietali tiež, že žiadnej z predložených lekárskejších správ nevyplýva, ktorý zo žalovaných ho mal napadnúť. Namietali tiež začiatok uplatňovaných úrokov z omeškania, ako aj výšku trov právneho zastúpenia. Navrhli pripojiť trestný spis tunajšieho súdu sp. zn. 1T/7/2014 a oboznámiť sa so skutočnosťami z neho vyplývajúcimi.

4. Na pojednávaniach, ktoré boli vo veci nariadené, strany sporu a ich zástupcovia trvali na svojich stanoviskách a na popise incidentu zo dňa 29.7.2013. Právny zástupca žalobu okrem toho poukázal na zjavný fyzický nepomer medzi stranami sporu a na skutočnosť, že k zraneniu žalobcu došlo k takej fáze incidentu, keď žalobca ležal na zemi a vtedy došlo k jeho napadnutiu zo strany žalovaných, teda konanie žalovaných prekročilo medze nutnej obrany. Právny zástupca žalovaných pred posledným pojednávaním navrhol, aby sa súd oboznámil so spisom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/2/2016, v ktorom sa rieši skutok zo dňa 17.6.2015. Podľa obžaloby v tomto konaní sa mal žalobca zahnať kosou na žalovaného v 1. rade a znova sa mu nebezpečne vyhrážať. Obranu žalovaných holými rukami proti útoku vedeného kovovou tyčou považoval za primeranú, čomu nasvedčuje aj rovnaká doba liečenia všetkých zúčastnených strán incidentu. Žalovaní na pojednávaniach predložili súdu fotografie kovovej tyče a žalobcu po incidente.

5. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu, vykonal dokazovanie výsluchom svedka - manželky žalobcu, listinnými dôkazmi doloženými stranami sporu k žalobe, vyjadreniam a na pojednávaniach tak, ako sú uvedené vyššie, spisom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/7/2014 a obžalobou z konania vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/2/2016 a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobca bol dňa 29.7.2013 otvoriť skleník a vtedy zbadal, že na druhej strane potoka Q. prišli žalovaní s motorovým vozidlom s vozíkom naloženým kameňmi, ktoré začali vyhadzovať. Žalobca prešiel na druhú stranu potoka a na parcele č. 566 vedľa rodinného domu č. XX udrel kovovou tyčou o dĺžke 65 cm žalovaného v 1. rade dvakrát do oblasti hrudníka vľavo a jedenkrát do oblasti ramena vľavo. Na to k nemu priskočil žalovaný v 2. rade, ktoré žalobca udrel raz do pravého predlaktia. Následne žalovaný v 2. rade chytil žalobcu okolo drieka tak, aby mu zabránil v ďalšom konaní. Pri tomto stratili rovnováhu a spadli na zem, pričom žalobca spadol ako prvý a žalovaný v 2. rade spadol na neho. Pri tomto incidente utrpeli strany sporu zranenia - žalobca utrpel kontúziu nosa s krvácaním nosa, vyrazenie jedného zuba a zlomenie 3 zubov, žalovaný v 1. rade utrpel pomliaždenie ľavého ramena, hrudníka vľavo a chrbta v lopatkovej oblasti a žalovaný v 2. rade utrpel odreninu a pomliaždenie pravého predlaktia. Podľa lekárskejších správ a znaleckých posudkov v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa

sp. zn. 1T/7/2014 sa doba liečenia u všetkých zúčastnených pohybovala okolo 7 dní. V uvedenom trestnom konaní trval žalobca ako obžalovaný, aj žalovaní ako poškodení na svojich verziách skutku tak, ako to popisovali aj v tomto civilnom konaní, pričom žalobca nakoniec uznal vinu, priznal sa ku spáchaniu skutku a uzavrel so žalovanými ako poškodenými zmier, ktorý súd schválil. Predžalobnou upomienkou zo dňa 15.7.2014 vyzval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaným na náhradu škody na zdraví za 55 bodov vo výške 885,50 eur, čo žalovaní v odpovedi zo dňa 24.7.2014 odmietli.

7. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

8. Podľa § 418 ods. 2 OZ takisto nezodpovedá za škodu, kto ju spôsobil v nutnej obrane proti hroziacemu alebo trvajúcemu útoku. O nutnú obranu nejde, ak bola zrejme neprimeraná povaha a nebezpečnosť útoku.

9. Žalobca sa žalobou domáhal náhrady škody na zdraví, argumentujúc prekročením rámca nutnej obrany zo strany žalovaných. V danom prípade nebolo sporné, že dňa 29.7.2013 došlo k incidentu medzi stranami dňa 29.7.2013, pri ktorom každá zo strán utrpela určité zranenia, sporný však bol priebeh toho incidentu a s tým súvisiaca právna otázka, či došlo k prekročeniu medzi nutnej obrany.

10. Civilný sporový poriadok ukladá stranám sporu jednak povinnosť tvrdenia, t.j. povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a jednak dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Stana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

11. Súd vyhodnotením vykonaného dokazovania dospel k záveru, že incident dňa 29.7.2013 sa odohral tak, ako je popísaný vyššie a ako bol napokon ustálený aj v trestnom konaní pod sp. zn. 1T/7/2014. Žalobca podobne ako v trestnom konaní popisoval priebeh incidentu odlišne ako žalovaní. Jeho vyjadrenia si však v niektorých okolnostiach odporovali, príp. vyznievali nedôveryhodne a vysoko nepravdepodobne. Žalobca sa nevedel vyjadriť k tomu, prečo sa v trestnom konaní priznal ku skutku a uznal vinu. Dôvod priznania ako následok toho, že mu mal prísediaci sudca v trestnom konaní povedať, aby sa nesmiel, sa súdu javí minimálne zvláštny a dosť nedôveryhodný. Súd pri ustálení priebehu incidentu ďalej vychádzal aj z následkov, ktoré strany utrpeli a či popis ich vzniku mohol zodpovedať priebehu incidentu. Zranenia žalovaných, ako aj žalobcu zadokumentované v tomto konaní, ako aj v trestnej veci sp. zn. 1T/7/2014, s vysokou mierou pravdepodobnosti zodpovedajú popisu incidentu žalovanými. Naopak pri popise incidentu žalobcom vyvstávajú viaceré pochybnosti. Podľa žalobcu ku zraneniam žalovaných mohlo dôjsť pritom vtedy, keď sa naťahovali na zemi a keď sa bránil kovovou tyčou. Ak však žalobca ležal na zemi, bol nepochybne viac obmedzený v pohybe rukou, ako keď by bol v stoji, teda sa javí dosť nepravdepodobné, že by zo zeme dokázal udržieť žalovaného v 1. rade po ramene, dokonca až po chrbte. Takisto podľa jeho verzie ho mal žalovaný v 2. rade chytiť pod krk, čo by zrejme zanechalo nejaké stopy, avšak tieto neboli žiadnym spôsobom zachytené, ani lekársky zadokumentované. Podobne sa žalobca vyjadril, že žalovaní po ňom hádzali kamene, pričom posledný z nich ho trafil do nohy, tento kameň chytil a držal ho potom v ruke do príchodu polície. Na fotografiách predložených žalovanými na poslednom pojednávaní je zachytený žalobca s kameňom. Z nosa mu tečie krv, teda zjavne ide o fotografiu po incidente. Ak by malo ísť o kameň, ktorý mali ako posledný do neho hodiť žalovaní, vzhľadom na jeho veľkosť a žalobcom udávanú obmedzenú hybnosť a potrebu sa podopierať pri chôdzi palicou, je ťažko uveriteľné, že by žalobca takýto kameň chytil jednou rukou (ak sa druhou podpiera) a že ak by ho skutočne takýto kameň trafil do nohy, že by žalobca nespadol. Úder takýmto kameňom by takisto s najväčšou pravdepodobnosťou zanechal nejaké stopy na nohe žalobcu, tieto však tiež neboli zaznamenané. Navyše toto tvrdenie žalobcu odporuje iným jeho tvrdeniam, keďže podľa jeho popisu incidentu najprv mali žalovaní po ňom hádzať kamene a až následne ho mali napadnúť. V žalobe, ani v trestnom konaní, neuviedol nič o tom, že by žalovaní po ňom mali hádzať kamene aj po jeho napadnutí. Na druhej strane popis incidentu zo strany žalovaných bol jednotný v celom trestnom, ako aj civilnom konaní. Pri takomto priebehu incidentu mohlo reálne dôjsť k zraneniam,

ktoré utrpeli obaja žalovaní, ako aj žalobca, keďže ani on nepoprel, že keď ho žalovaný v 2. rade chytil, že spadli na zem, pričom žalobca padal dopredu ako prvý a žalovaný v 2. rade spadol na neho. Z fotografií predložených žalovanými je zrejmé, že terén, na ktorom sa odohral incident, bol zarastený trávou, v ktorej boli kamene, čo zodpovedá tvrdeniu žalovaného v 2. rade na pojednávaní. Ak teda žalovaný v 2. rade držal žalobcu okolo drieku a následne spadli dopredu, žalobca mal málo času na reakciu a ak narazil na kameň, mohlo reálne dôjsť aj k vyrazeniu resp. zlomeniu zubov a kontúzii nosa. Podľa vyjadrení žalovaných žalobca po incidente zobral do ruky kameň a držal ho, kým neprišla polícia, čo by zodpovedalo aj predloženým fotografiám. Manželka žalobcu nebola priamym svedkom incidentu, jeho priebeh jej popísal iba žalobca, preto ani jej výpoveď nič nemení na tom, ako súd uzavrel priebeh incidentu medzi stranami sporu.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd potom nemal preukázané, že by došlo k prekročeniu nutnej obrany zo strany žalovaných. Obranu žalovaných rukami vzhľadom na úrok vedený kovovou tyčou súd nepovažuje za neprimeraný. Tomuto nasvedčuje aj skutočnosť, že obe strany sporu utrpeli zranenia s približne rovnakou dobou liečenia. Na primeranosti obrany nič nemení ani namietaná rozdielna fyzická úroveň strán sporu, keďže jednak v čase incidentu bol žalobca v oveľa lepšej kondícii, ako je tomu v súčasnosti (čo je možné vyvodiť aj z predložených fotografií, kde žalobca stojí aj bez palice) a jednak aj keď je žalobca starší, ak napadol žalovaných, títo boli oprávnení odvrátiť primeranými prostriedkami takýto útok. Tvrdenia žalobcu o tom, že ho mali žalovaní biť päťami do tváre, a teda že po odvrátení útoku prekročili rámec nutnej obrany, súd nemal žiadnym spôsobom preukázané a v tomto smere okrem lekárskeho správ žalobca nenavrhol žiadne iné dôkazy. Súdnym nespochybňuje zranenia žalobcu, ale k týmto podľa názoru súdu došlo spôsobom popísaným vyššie. Ak by pritom mali žalovaní biť skutočne žalobcu päťami do tváre, je vysoko pravdepodobné, že by okrem zranení nosa a zubov bolo viditeľné aj ďalšie vonkajšie poškodenie tváre žalobcu, ako napr. tržné rany na tvári a pod., ktoré však neboli zdokumentované a takéto zranenia nevyplývajú ani z predložených fotografií žalobcu po incidente. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania prekročenia rámca nutnej obrany zo strany žalovaných, čoho následkom je rozhodnutie vo veci nepriaznivé pre neho.

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia preto súd zamietol žalobu.

14. O nároku na náhradu trov konania žalovaných súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaní boli v konaní v celom rozsahu úspešní, teda majú nárok na plnú náhradu trov konania, a to každý z nich samostatne. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.